

6. Lednicko-valtický hudební festival

2/10 – 16/10/2021

Jean-Christophe Spinosi se svým Ensemble Matheus a sólistou Jakubem Józefem Orlińským zahájí 2. října 6. ročník LVHF výběrem árií z oper Antonia Vivaldiho a „trochou transcendentální virtuozity ve skladbách ryze instrumentálních“.

© Jean-Baptiste Millot

Jiří Partyka
ředitel LVHF

Vážený příznivci LVHF, již dvacet osm let uběhlo od chvíle, kdy jsem se poprvé setkal s houslistou a vášnivým vivaldiiovským badatelem Eduardem Garcíou Salasem. Jsem rád, že naše hluboké přátelství nám umožnilo spojit své síly a dalo vzniknout letošnímu veskrze unikátnímu programu LVHF, na který bude, troufám si říci, vzpomínat nejen jižní Morava, ale i příznivci Vivaldiho hudby po celém světě. Říká se, že pokud chcete pochopit hudbu *Il prete rosso*, musíte si zajet do Benátek. Já říkám, že letošní festival dává stejnou možnost na jižní Moravě, a skrze tyto řádky Vás srdečně zvu prožít s námi nezapomenutelné chvíle a vnést do svých srdcí kousek onoho blahodárného italského slunce.

Eduardo García Salas
dramaturg 6. ročníku LVHF

Hola damas y caballeros, připravit program 6. ročníku LVHF, věnovaného velkému italskému skladateli Antoniu Vivaldimu, pro mne bylo skutečně velkou poctou. Rozhodl jsem se představit Vivaldiho dílo v celé jeho šíři, i ve skladbách méně známých, a to jak instrumentálních a duchovních, tak i operních. Mnoho z umělců pozvaných na festival jsou moji blízcí přátelé a já cítím obrovské vzrušení, že se s nimi opět potkám. Je těžké, ba prakticky nemožné říci, na který z koncertů bych nešel! Protože všechny jsou svým způsobem jedinečné a mimořádně kvalitní. Užijme si proto společně tuto krásnou hudbu na krásných místech Lednicko-valtického areálu.

L'amour d'aujourd'hui...

... neboli Lásky dnešního dne. Pro rozhovor název lehce tajemný, jenž však dokonale vystihuje osobnost zpovídáného: dirigenta a houslisty Jeana-Christopha Spinosiho, který se svým Ensemble Matheus zahájí 2. října letošní „vivaldiiovský“ ročník LVHF. Připravme se na mimořádný okamžik, na magickou chvíli, na explozi oddanosti a lásky k hudbě, která dokáže zastavit čas. Přesně to totiž ztělesňuje Spinosi, jedna z největších světových osobností klasické hudby současnosti.

Jak byste popsal sám sebe?

To je velmi těžká otázka. Mohu vám říci, co mám rád. Mám rád lidi, a proto mám rád hudbu, protože spojuje a je mediátorem pocitů a emocí. Umožňuje nám pochopit ostatní a pochopit sebe sama.

Je pravdou, že vaší velkou inspirací je Nikolaus Harnoncourt?

Díky němu jsem pochopil, že chcete-li dělat hudbu, musíte být absolutně sám sebou. Cítím to tak a instinktivně s tím souhlasím. Interpretace není jen konstruktem mozku, respektováním pravidel. Abychom dílo znovu oživil, musíme se s ním především dokázat propojit, podpořit je a pomoci mu žít. Ale takovým způsobem, aby to byl život skutečný. Harnoncourtova biografie nese ve francouzštině název *Intelligence srdce*. Mám z ní pocit, že Vivaldi byl někdo, kdo v sobě musel mít spoustu „jardins secrets“ (skrytých tajemství). V jeho hudbě je také mnoho nostalgie, zejména v pomalých, „zaoblených“ větách. Slyšíme to nejen ve *Čtvero ročních dobách*, třeba ve druhé větě *Jara*, kde první a druhé housle hrají „tády-dády-tády-dády“ (začne zpívat) jako vánek, který rozdechává stromy. A pak do toho vstou-

Zapadá do této filozofie i váš přístup k Vivaldimu?

Určitě. Vivaldiho hudba je geniální, nádherná svou jednoduchostí, ovšem má v sobě mnoho života a hloubky. Klíčem je najít způsob, jak tuto hloubku vytvořit se zřetelnou lehkostí. Jak vyjádřit emoce stejně hluboké jako láska, ale aby to vyznělo, že děláte jen „návrhy“. Laskavost, tajemství, otisk našich životů, melodie a rytmus našich srdcí – to je mé téma „Vivaldi“.

„Velmi obdivuji nostalgii a krásu, kterou Vivaldi vepsal do své hudby.“

Co nám říká o Vivaldim jeho hudba?

Mám z ní pocit, že Vivaldi byl někdo, kdo v sobě musel mít spoustu „jardins secrets“ (skrytých tajemství). V jeho hudbě je také mnoho nostalgie, zejména v pomalých, „zaoblených“ větách. Slyšíme to nejen ve *Čtvero ročních dobách*, třeba ve druhé větě *Jara*, kde první a druhé housle hrají „tády-dády-tády-dády“ (začne zpívat) jako vánek, který rozdechává stromy. A pak do toho vstou-

pí housle, které zpívají (začne zpívat melodii). Jak úžasně jednoduché! (Vydechně.) A pod tím štěká pejsek ve violách „pam, pam, pam, pam“. Je to tak vzdálené, jsme již tak daleko za životem, že už i trochu vidíme, co je za ním. Ani vzdálené se to nepřibližuje mému naturelu. Nejsem nostalgik, ani v nejmenším. Ale nostalgii a krásu, kterou Vivaldi vepsal do své hudby, velmi obdivuji. Nevím, jaký byl. Mám sice nějaké představy, protože jsem o něm mnoho přečetl, ale jistě je, že hudba pro něj byla nesmírně důležitá. To je na hudbě to krásné, že nepotřebujete mnoho slov, abyste vyjádřili své touhy, svá tajemství. A podle mě měl Vivaldi mnoho tajemství a také vaše poznávat a radovat se. Jeho hudba je daleko hlubší, než se na první pohled zdá.

„Žijete“ s ním již více než třicet let. Udaly se za tu dobu momenty, které nějakým způsobem zásadně změnily váš pohled na jeho hudbu?

Zestárl jsem, všichni jsme zestárlí, a z tohoto pohledu se změnil můj celkový pohled na život. Vstoupilo do něj mnoho nového

a také více barev podzimu. (Usmívá se.) Normální, přirozený koloběh života. Jak je hudba tak vede neustále rozhovor s mou duší, tak s ní rostu, stárnu a nacházím stále více radosti v jednoduchosti, kterou ovšem nechápejte doslovně. Jednoduchost je laskavost, odpuštění. Proto jsem vždy zbožňoval Vivaldiho pomalé věty. Jsou tak jednoduché a tak hluboké. Lehounké jako vánek. Možná lehounké není to správné slovo. (Na chvíli se zamyslí.) Laskavé!

„Laskavost, tajemství, otisk našich životů, to je mé téma Vivaldi.“

Konkrétně jsem v tomto mezičase pochopil pojem spirituální virtuozita. Jak jsem stárnul a četl více a více rukopisů, hrál více a více Vivaldiho děl, pracoval s mnoha zpěváky i instrumentalisty, pochopil jsem jednu věc: že jako u jiných velkých skladatelů není Vivaldiho virtuozita laciná, ale nadmyslová, transcendentální, povznášející a odhmoťující. Není v ní žádný klam.

Povězte nám něco o programu, který budete hrát ve Valticích. S Jakubem (Jakub Józef Orliński) uvedeme samozřejmě hodně Vivaldiho operních árií, protože opera byla také Vivaldiho životem. Jak už jsem řekl, Vivaldi měl svá tajemství a můžeme si docela dobře představit, jaké to asi bylo, být obklopen všemi těmi dívkami z Ospedale della Pietà (šalamounsky se usměje), mezi kterými většinou komponoval, a proč je jeho hudba tak vášnivá a láskyplná. A tak jsou jeho opery plné životních rozporů. Také s Jakubem zahrajeme jedno z Vivaldiho světských motet, které je ale zkonstruováno, jako by bylo motetem duchovním, což je velice zvláštní. Vivaldiho duchovní hudba není nikdy jenom kazatelna, ale je v ní hodně lásky a ušlechtilosti. Byť je to také kazatelna! (Rozesměje se.) A k tomu s Ensemble Matheus přidáme ještě trochu té transcendentální virtuozity ve skladbách ryze instrumentálních, ve kterých se ovšem mluví o stejných věcech. Myslím, že to bude hezká záležitost. Takové tablo z operních ostrůvků, moteta a koncertů pro jeden nebo více nástrojů. Kaleidoskop z Vivaldiho tvorby. Čeká nás všechna štěstěna, která se ve Vivaldim protula, i všechny jeho záhady.

Říkáte, že nejste nostalgik?

Jak jsem řekl, nejsem. Rád bavím sám sebe a beru věci s nadhledem a lehkostí. Takže bychom mohli náš rozhovor hezky uzavřít tím, že co jsem řekl dnes, zítra už nebude platit! (Směje se.) Je to jako s hudbou: nemůžeme ji hrát dvakrát stejně. A proto zítra už zajistě nebudu sám se sebou souhlasit. Voilá!

Celý rozhovor najdete na lvhf.cz/laskadnesnihodne

Program LVHF 2021

Fabio Biondi v českém debutu

„Ve světě, který je z filologického hlediska nevýrazný a z hudebního škrobený, je jako seismický otřes. Pro ty, kteří milují starou hudbu, se stal legendou, dnes rafinovanější než kdy předtím, ale nikoliv za cenu ztráty duše,“ napsal v roce 2019 uznávaný italský deník La Repubblica o Europa Galante. Souboru, který v roce 1989 založil muž na fotografii – houslista, dirigent a rebel Fabio Biondi.

**Fabio Biondi
& Europa Galante**
Sobota 16. října, 19.00
Zámek Valtice

Fabio Biondi a Europa Galante otevřeli v 90. letech pandorinu skříňku a stali se legendou. Společně zakončí 16. října letošní ročník LVHF.

Je vlastně neuvěřitelné, že LVHF je prvním pořadatelem v této zemi, který tento fantastický ansámbl – držitele Diapason d'Or, několika BBC Editor's Choices a tří nominací na Cenu Grammy s miliony prodaných desek po celém světě – do České republiky pozval. Navíc s programem z hudby Antonia Vivaldiho, jehož popularita eskalovala v posledních třiceti letech nemalou měrou právě díky Europa Galante. Stejně jako na Spinosiho, i na Fabia Biondiho zapůsobily v počátcích jeho umělecké dráhy nahrávky Nikolause Harnoncourta. „Byl to první úder blesku, abych změnil svou mentalitu houslisty, který hraje stejně jako všichni ostatní bez odvahy riskovat a realizovat nové myšlenky,“ vzpomíná.

„Jsme Italové. Vyrostli jsme v jiné kultuře a hrajeme jinak.“

Dítě rebel a pandorina skříňka
Narodil se na Sicílii v rodině lékaře, který miloval klasickou hudbu, a také jeho dědeček – advokát snil o tom, že se jednou stane dirigentem a skladatelem. Žárlivost a rivalita s bratrem rozhodla, že Fabio začal hrát v jedenácti letech na housle. „Hned po druhé hodině jsem věděl, že se chci stát houslistou. A jelikož jsem byl tak trochu dítě-rebel, který způsoboval své matce spoustu komplikací, housle se staly absolutním snem celé naší rodiny. Stalo se ze mě velmi seriózní dítě,“ vypráví s úsměvem.

Jeho odbojná povaha sehrála svou roli také v raketovém startu Europa Galante. Hned na její druhou desku totiž vybral jeden z nejnahrávanějších titulů historie: Vivaldiho *Čtvero ročních dob*. „Europa Galante jsem založil s myšlenkou stvořit ansámbl, který by byl úplně jiný než všechny ostatní. Řekl jsem si: ‚Jsme Italové, máme úplně jinou kulturu, jiný způsob hry, bylo by dobré vstoupit na trh s novou filozofií a podívat se na věci z jiného úhlu.‘ Ale pozor, nikoliv se záměrem šokovat! Chtěl jsem pouze dělat věci nově. Občas se mě lidé ptají, jak je možné natočit *Čtvero ročních dob* tak rozdílně? Zda v tom byl úmysl? Ne, žádný úmysl, prostě jsem je nahrál tak, jak jsem chtěl. Choval jsem se,

Říká se, že Antonio Vivaldi byl v určité fázi svého života velmi bohatý. Přesto zemřel v bídě, pohřben v hromadném hrobě. Kde udělal chybu a jak byste mu dnes doporučili uložit jeho peníze?

Aniž bychom se tím chtěli velkého mistra nějak dotknout, domníváme se, že by za tím mohla být jistá finanční negramotnost. Nedokázal zkrátka správně pracovat se svými zisky. Měl se vydat především cestou osvědčeného židovského pravidla tří loukotí, což v dnešní době znamená rozložit peníze do nemovitostí, komodit a cenných papírů. V čase jdou totiž tyto tři oblasti proti sobě a nemůže se tedy nikdy stát, že by se všechny najednou dostaly do minusu. Zajímat se o své peníze je zkrátka důležité, proto se již dvacet šest let snažíme veřejnost v této problematice vzdělávat. Stále se ovšem setkáváme s případy, kdy si lidé nedokáží vytvořit dostatečnou finanční rezervu nebo se dostávají do dluhových pastí. Snaha pomoci jim nás motivuje, abychom nabízeli co nejkvalitnější produkty nejen od našich obchodních partnerů, ale i od vlastních dceřiných společností. Přemýšlet nad svou budoucností má opravdu smysl. Nikdo přeci nechce ve stáří skončit jako Antonio Vivaldi!

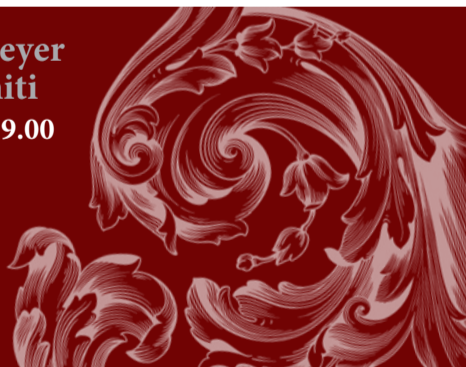
Jarmila a Vladimír Poliakovi | zakladatelé a hlavní akcionáři společnosti ZFP GROUP

O přemýšlivých květinách

Jako letní vánek, jenž si něžně pohrává s rozpuštěnými vlasy. Takový je hudební svět Amandine Beyer, další výrazné umělecké osobnosti letošního festivalu. Se souborem Gli Incogniti obrátí 8. října svět naruby.

**Amandine Beyer
& Gli Incogniti**
Pátek 8. října, 19.00
Zámek Lednice

„Vivaldi je jako můj amulet. Přináší mi štěstí,“ říká francouzská houslistka Amandine Beyer.

rozeně, což mne v mnohém inspiruje. Když zdobíte, je důležité za prvé nemít strach, za druhé nestydět se, za třetí být bezprostřední a upřímný a za čtvrté zdobit na základě harmonií a tónů, které máte k dispozici. A držet se Voltairova rčení, že „všechny styly jsou dobré, kromě těch, které nudí!“

Váš přístup k hudbě je velmi tělesný a uvolněný. Barokní hudba stojí na dvou základních pilířích: na zpěvu a na pohybu. Mé východisko souvisí s gestem, protože pohyb uděláte naprosto přirozeně jako první. V Gli Incogniti také hodně pracujeme na způsobech nonverbální komunikace, aby vše plynulo. Hudba, a dokonce i vzájemná souhra, mohou procházet vašim tělem bez větší vnitřní tense.

V rámci vašeho koncertu údajně obrátíte svět naruby? S mým nejlepším kamarádem Olivierem Fourésem jsme postavili program na myšlence jednoho z koncertů, který v rámci večera zazní a má podtitul *Proteus aneb svět vzhůru nohama*. Jinými slovy jsme se zaměřili na Vivaldiho skladby, které se dívají na hudbu z nečekané perspektivy. Zahrajeme například nádherný *Houslový koncert e moll RV 278*, o kterém vlastně ani nemůžeme mluvit jako o koncertu, protože orchestrální party jsou mnohem komplikovanější než part sólový! Jde vlastně o takovou symfonickou báseň. Jasně, není to Bedřich Sme-

tana, ale uslyšíte hudbu velmi bouřlivou, ve které se pořád něco děje. Koncert spadá do poslední etapy Vivaldiho života, kdy odjíždí do Vídně a hodně se přibližuje hudbě vašeho regionu, která byla, řečeno trochu nadneseně, více symfonická.

„Benátské balkónky, ptáci, lidi pod okny a vůně kostela. To je můj Vivaldi.“

V jednom z rozhovorů jste řekla, že si hudbu vizualizujete. Co vidíte při skladbách Antonia Vivaldiho? Ah! Vizualizuji si hudbu obecně, nikoliv konkrétního skladatele. Ale když jsme mluvily o Olivierovi, jemu se často zdají o Vivaldim sny. Vždy se odehrávají v Benátkách, Vivaldi spinká a něco žvatlá, a když se otočí, tak se Olivier probudí. Mám z Vivaldiho úplně stejný pocit. Jako by tu s námi byl, aniž by tady opravdu byl. Vnímám jeho energii, představuji si všechny ty benátské balkónky, ptáky, lidi pod okny, vůni kostela, jeho každodenní práci s dívkami v Ospedale della Pietà.

Co do vašeho života vneslo vaše vzájemné setkání? Poznala jsem díky němu spoustu lidí. Vivaldi je jako magnet, díky kterému se v mém životě udály a stále dějí nové věci, aniž vím proč. Je jako můj amulet. Přináší mi štěstí.

Jaký dům snů by STAVEBNÍ FIRMA PLUS postavila pro Antonia Vivaldiho?

Pro stavbu Vivaldiho domu by naše developerské oddělení vybralo v první řadě výjimečné místo. Dobře dostupný pozemek uprostřed harmonické přírody, dostatečně velký na to, aby okolí domu mohla tvořit velká zahrada lákající k procházkám. Taková, ve které se rodí nové nápady ve všech „čtvero ročních obdobích“. Dům by naši projektanti navrhli originálně v kombinaci dřeva, kov a hodné skla, nejen v souznění s přírodou, ale i s nejmodernějšími technologiemi, energeticky soběstačný a maximálně funkční. Nezbytnou součástí domu by tvořilo profesionální nahrávací studio s vynikající akustikou, kde by vynikl každý detail právě zkomponované hudby. Nechyběl by malý koncertní sál propojený se zahradou pro soukromé koncerty a další společenské akce. A samozřejmě by byla mistrovská k dispozici i malá kaple, kde by měl jako kněz prostor pro rozjímání a modlitby.

Josef Anovčín | výkonný ředitel STAVEBNÍ FIRMY PLUS

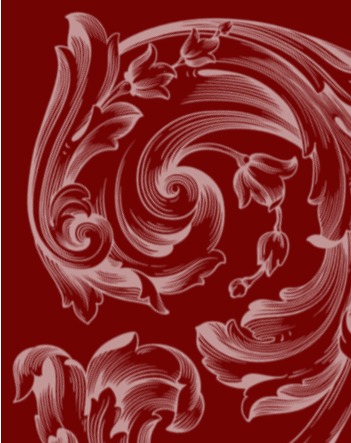
Když poslouchám vaši hru, naprosto mne fascinuje, jak nádherně a přirozeně zdobíte! Jak to děláte? Zdobení v barokní hudbě je pro mne jako velká kytka. Mám jednu takovou v obýváku, ukážu vám ji (*přesouvá se i s notebookem k čemusi zelenému, rozrostlému do všech směrů*). Skladba má různé šlahouny (*ukazuje doprava a doleva*) a ozdoby jsou toto (*vidím velmi drobné zelené výhonky, které obtáčejí silnější větve*). Vidíte? Jsou po celé rostlině, kterou si představuji jako melodii. Květiny jsou v tomto směru velmi přemýšlivé a projevují se velmi při-

„Slowly Going“ světové hvězdy

Kometa zvaná Jakub Józef Orliński. Ve svých třiceti letech křížuje tento polský kontratenorista největší světová pódia, má za sebou první filmovou roli, ceny ze soutěží v breakdance a inspirující výlety ze světa barokní hudby do projektů jako Adela nebo Pepsi Taste the Beat. Umělec se zkušenostmi z modelingu, jenž miluje své rodné Polsko, maluje, zbožňuje dobrou kávu a dorty a jehož tvář se objevila na titulní straně prestižního časopisu Vogue, přijede na festival společně s Ensemble Matheus, aby poprvé v České republice zazpíval jedny z nejkrásnějších operních árií Antonia Vivaldiho.

Jakub Józef Orliński
& Ensemble Matheus
Sobota 2. října, 19.00
Zámek Valtice

„Člověk musí v něco věřit,“ říká Jakub Józef Orliński, který si pro svůj debut v České republice vybral árie z oper Antonia Vivaldiho.

© Jiyang Chen

Talent
Věřím, že každý člověk má v sobě dar být v něčem výjimečný, a ať ho najde na začátku, uprostřed, nebo na konci svého života, je úžasné, dotkne-li se něčeho, co miluje, co v něm vzbuzuje vášně, co mu nejednou připadá snadné, přirozené a přináší mu to radost a uspokojení. Co se týče mě, mám ohromné štěstí, protože moji rodiče mi umožnili vyzkoušet mnoho věcí: věnoval jsem se akrobacii, tančícímu stylu capoeira, skateboardingu, jízdě na kolečkových bruslích, hrál jsem tenis, ale stejně tak jsem zpíval ve sboru, abych ukouzlil svou vášně pro hudbu, cestování, setkávání se s novými lidmi a kulturami a trochu si rozšířil své obzory, co se děje jinde ve světě. Měl jsem velké štěstí, že můj talent byl objeven poměrně velmi záhy a mohl jsem jej rozvíjet.

Víra
Člověk musí v něco věřit. Já věřím v určitý soubor pravidel, která jsem si sám pro sebe vytvořil. Obecně se snažím být prostě dobrým člověkem! Nikoliv rozdat

se do posledního kousku, ale být úplně normální, milou osobou. V jistém smyslu věřím sám v sebe, proto dělám věci tak, jak je dělat chci, a snažím se být upřímný k sobě i k publiku, protože teprve pak dokážete vložit do každého koncertu něco nového a osvěžujícího.

„Miluju svůj modrý gauč, nad kterým visí obraz mého táty.“

Úspěch

Co je to úspěch? Úspěch či prohru si nastavujeme jen my sami v sobě. Před nedávnem jsem měl koncert na jednom z hlavních pódii Festivalu staré hudby v Innsbrucku a tam mi kdosi řekl: „Ah, jak jsme šťastni, že vás tady můžeme poprvé slyšet!“ A já jsem odpověděl: „Ne, ne, ne, přátelé, už jsem tady byl před deseti lety na soutěži a vyhodili jste mě hned v prvním kole!“ A tak to přesně je. Posouvat se pomalu a trpělivě krok za krokem. *Slowly going...*

Autenticita

Pro mne je nejdůležitější vědět. Vědění je klíč. Nebojím se ale v barokní hudbě experimentovat a dovolit si mnoho věcí, které v notách nejsou zapsány. Musíte znát ovšem pravidla, abyste v momentě, kdy je začnete porušovat,

měl v ruce argumenty, proč určité věci děláte a jaká za nimi stojí myšlenka.

Vzory

Nemám žádného svého zpěváka-hrdinu, rád ale poslouchám ostatní a беру si z nich to, co se mi líbí.

Například jsem strávil hodně času s nahrávkami Philippa Jarousského a pořád jsem si říkal: „Pane bože, jak to jen dělá, že dokáže zazpívat na jeden dech tak neuvěřitelně dlouhé fráze!“ Cvičil jsem pak stejně Vivaldiho kantáty a snažil se o stejně dlouhé fráze

jako on. Později, když jsme se potkali osobně, povídá mi: „Bože, Jakube, jsi blázen? Nikdy jsem to na jeden dech nezazpíval! Je to nahrané na dva stříhy, které se spojily dohromady!“ (Směje se.) Já jsem tehdy vůbec netušil, jak se vlastně nahrává, takže jsem nevěděl, co všechno je technicky možné. A takhle to je!

Relax

Miluju svůj modrý gauč, nad kterým visí obraz mého táty. Breakdance mi pomáhá třít myšlenky, zůstat soustředěný a nad věcí. A rád se zavírám do svého studia, kde hraju na klavír pořád dokola čtyři akordy, zavřu oči a medituju.

Očekávání

Doufám, že lidé si náš koncert ve Valticích užijí. Vím, že Češi jsou velmi krásní lidé, mám u vás několik dobrých přátel. V České republice jsem byl mnohokrát, ale nikdy jsem zde nezpíval. Obecně se snažím vyhnout očekáváním, ale ohromně se těším, protože se k vám chci podívat a zazpívat pro české publikum.

Jak si podle společnosti ALBAform udržet vysokou produktivitu a neztratit kvalitu? Může v tomto směru přinést Vivaldi nějakou inspiraci?

Osobně si myslím, že Antonio Vivaldi by měl z naší práce radost. Kvalita je pro nás totiž automatickým standardem, v byznysu i v oblasti výroby. Nepřipouštíme si žádnou jinou možnost, a to jak v komunikaci se zákazníkem, tak co se týče kvality našich produktů. S oblibou říkáme, že kvalita je víc než proces. To je náš postoj a způsob myšlení. Nevím, jak rychle psal Antonio Vivaldi! S manželkou ale máme vyzkoušeno, že nejlépe pracujeme pod tlakem. Více úkolů najednou, rychlost a velké výzvy – to je motor naší produktivity. Čím více se efektivita ztrácí, tím více se lidé zaobírají tím, co není podstatné, často na úkor kvality řízení projektu. Proto necháváme velkou část rozhodování na našem výborném týmu. Jsme projektově orientovaná společnost. Jako Vivaldi píšeme koncerty (naše výrobní firma), opery (věnujeme se diplomacii) i duchovní hudbu (čas věnovaný našemu nadačnímu fondu). Naše různorodé činnosti však vnímáme jako celek, který funguje jako perfektně naladěné struny.

Jan Vintrlík | ředitel společnosti ALBAform Inc.

Vivaldi a země Koruny české

Václav z Morzinu, František Antonín Špork, Jan Josef z Vrtby či Josef Jan Adam z Lichtenštejna. Čeští šlechtici, díky nimž se staly české země v 18. století jednou z nejdůležitějších křižovatek exportu Vivaldiho hudby napříč Evropou.

Ve službách hraběte z Morzinu „All’Illustrissimo Signore Venceslao Conte di Morzin da D. Antonio Vivaldi,“ stojí na čtvrté straně sbírky *Il cimento dell’armonia e dell’invenzione*, jejíž součástí je i slavný cyklus *Čtvero ročních dob*. Vivaldiho dedikace hraběti Václavovi z Morzinu není čistě náhodná. Morzin byl nejen jednou z klíčových postav, jež u nás šířila Vivaldiho hudbu, ale i jedním z mistrových nejvýznamnějších „obchodních“ partnerů. Oba aktéři tohoto příběhu se pravděpodobně poprvé setkali v Mantově roku 1718 a jejich kontakt trval minimálně do roku 1729. Vivaldi dostával od Morzina pravidelný plat jako *Maestro di musica in Italia* a náplní jeho funkce nebylo jen dodávat hraběti skladby, ale také pečovat o jeho záležitosti v Itálii. Morzin si v Praze v paláci v Nerudově ulici vydržoval vynikající kapelu složenou převážně z domácích hudebníků. Zaměstnával „čes-

kého Vivaldiho“ Antonína Reichenauera, Antonína Mösera, pro něhož zřejmě Vivaldi zkomponoval řadu svých fagotových koncertů, a také houslistu Františka Jiráňka.

„V českých a moravských archivech se nachází mimořádně cenná díla.“

„Jiránek se narodil na Morzinově panství v Lomnici nad Popelkou a od mládí sloužil u hraběcího dvora jako páže. Hrabě rozpoznal jeho hudební talent a poslal ho na dva roky do Benátek studovat hudbu u Antonia Vivaldiho. Po Morzinově smrti v roce 1737 odešel Jiránek do Drážďan, kde se stal nejlépe placeným houslistou v kapele Heinricha Grafa von Brühla. Dožil se vysokého věku osmdesáti let,“ představuje skladatele, jehož skladba zazní na koncertu v Břeclavi-Poštorné

v novodobé světové premiéře, flétnistka a umělecká vedoucí souboru Collegium Marianum Jana Semerádová.

Čechy na křižovatkách cest

Jak již bylo řečeno, v 18. století sloužily české země jako významná lokální přestupní stanice pro šíření italské hudby v rámci zejména zaalpské části Evropy. Dokladem je řada Vivaldiho chrámových skladeb dochovaných v Praze a v Brně. V českých a moravských archivech se nachází skutečně mimořádně cenná díla, která existují v opisech pouze u nás. I z tohoto důvodu je stále možné najít v nich takové poklady, jakým je árie *Eja voce sonora laeti cantate*, kterou v roce 2020 objevil v Českém muzeu hudby dramaturg 6. ročníku LVHF a vášnivý vivaldiovský badatel Eduardo García Salas. Její novodobá světová premiéra patří k jednomu z vrcholů letošního festivalu. Sólový part byl svěřen sopranistce Patricii Janečkové. „Zpívat premiéru je geniální a obohacující zážitek, protože neexistuje žádný interpretační vzor, který by mě nějak ovlivnil. Proto mohu s čistým svědomím říci, že předkládám vlastní pohled na věc. Vivaldiho hudba je tak nádherná, hluboká, neuvěřitelná! Mám radost a jsem vděčná, že mohu tímto způsobem přispět,“ uzavírá sólistka náš malý exkurz do tématu Antonio Vivaldi a země Koruny české, které se stalo společným jmenovatelem všech letošních festivalových koncertů.

Vivaldi byl znám tím, že uměl mistrně prodat svá díla. Kde hledat tajemství obchodního úspěchu?

Předně musím říct, že mám moc ráda atmosféru LVHF. Zpřijemňuje nám začátek podzimu a ladí nás na přicházející vinařskou sezonu. Proto si vážím i dlouholetého partnerství, které nás s festivalem i celým regionem pojí. Nechci si hrát na znalkyni Vivaldiho, ale přesto si dovolím malou analogii jeho příběhu k tomu, co často vídám kolem sebe. Vždycky si říkám, že v Česku žije spousta mimořádně chytrých lidí. Máme skvělé myšlenky, umíme dobře řemeslo, za světem však často zaostáváme v sebevědomí a obecně v podnikatelském duchu. Myslíme si, že umění sebe prezentace a obchodní kreativita nepatří k výsledku. Právě ony jsou však jeho nepostradatelnou součástí. Ani Antonio Vivaldi nezůstal nepochopeným géniem. Schopnost umět se prodat nemusí být zákonitě v rozporu s tím, vytvářet opravdu mistrovská díla.

Radka Prokopová | výkonná ředitelka a spolujmáitelka společnosti Alcaplast

Patricia Janečková vdechne 10. října nový život tří sta let staré árii Antonia Vivaldiho.

© Stanislav Dostál

Patricia Janečková
& Collegium Marianum
Neděle 10. října, 17.00
Břeclav-Poštorná

Zpět do časů koní a zlatých kočárů

Gartenpalais Liechtenstein symbolizuje již více než tři sta let dokonalé spojení přírody, architektury a umění. Opraven do své původní krásy je dnes tento monument vídeňské barokní architektury přístupný pouze v rámci mimořádných akcí. Jednou z takových bude Prolog LVHF 2021. A nepůjde jen o zážitek hudební. V rámci koncertu se návštěvníkům otevrou i unikátní umělecké sbírky tohoto paláce.

Lichtenštejnský zahradní palác patří ke skvostům vídeňské barokní architektury. Ve čtvrtek 23. září zde Collegium 1704 a Collegium Vocale 1704 neformálně zahájí 6. ročník LVHF. Návštěvníkům koncertu se otevrou i zdejší umělecké sbírky.

Collegium 1704
& Collegium
Vocale 1704
Čtvrtek 23. září, 19.00
Lichtenštejnský zahradní
palác ve Vídni

Působivě zrekonstruovaná Sala Terrena, barokní Herkulův sál a Dámské apartmány vytváří společně s nádhernými zahradami dojem života skutečných aristokratů. Stavba Zahradního paláce započala kolem roku 1700. Jejím prvním architektem byl Johann Bernhard Fischer von Erlach, ale plán knížete Jana I. Adama Andree z Lichtenštejna zbudovat palácovou vilu v římském stylu dokončil až italský architekt Domenico Martinelli. Ten stavbě vtiskl téměř klasicistní monumentalitu, která svým impozantním rozsahem a jednotou stylu zásadně ovlivnila celý další vývoj vídeňské barokní architektury. Dnes se v paláci nachází jedna z nejrozsáhlejších soukromých uměleckých sbírek světa obsahující vedle téměř dvou tisícovek obrazů také skvělou kolekci italských bronzových soch z 16. a 17. století, ukázky tisků, rytin, nábytku, tapisérií či předmětů ze slonoviny a porcelánu. Svůj domov zde našly například

Rubensův monumentální cyklus *Decius Mus* a díla Anthonyho van Dycka, Raffaela Santiho nebo Rembrandta van Rijn.

„Palác ukrývá jednu z největších soukromých uměleckých sbírek na světě.“

K naprostým unikátům sbírky patří *Zlatý kočár*, ve kterém vjel 21. prosince 1738 Josef Václav z Lichtenštejna slavnostně do Paříže jako nově jmenovaný císařský vyslanec ve Francii, a *Badminton kabinet* z ebenového dřeva prokládaného zlatem, stříbrem a kamennými mozaikami (pietra dura) vyrobený roku 1726 ve Florencii pro Henryho Somerseta, III. vévodu z Beaufortu. Držitelé vstupenky na festivalový prolog budou moči hodinu před začátkem koncertu vstoupit do této vzácné expozice, včetně možnosti stáhnout si on-line průvodce.

Collegium 1704
Nikdy neabsentující energie a nadšení z hudby. Právě tyto kvality udělaly z Collegia 1704 jeden z nejrespektovanějších a nejobdivovanějších evropských ansámbků staré hudby současnosti, o čemž svědčí jeho čtyřnásobné hostování na proslulém Salcburském festivalu od roku 2015. Antonio Vivaldi patří mezi autory, kterým se soubor věnuje s velkou intenzitou. Vedle mnoha dalších skladeb uvedl v roce 2014 v novodobé světové premiéře operu *Arsilda, regina di Ponto* v režii Davida Radoka, v koprodukcii s Grand Théâtre de Luxembourg, Opéra Royal de Versailles, Opéra de Lille, Théâtre de Caen a Slovenským národním divadlem v Bratislavě. Ve Vídni se zaměří na Vivaldihovo skladby duchovní: zazní rakouská premiéra *Laetatus sum RV 607*, dále *Laudate pueri RV 600* a především překrásné *Dixit Dominus RV 595*, u něhož se dlouho předpokládalo, že existuje pouze jediné zhudebnění tohoto

Zlatý kočár vítá ve foyer návštěvníky Zahradního paláce.

© LIECHTENSTEIN The Princely Collections

žalmu uložené v Turíně. Nicméně v 60. letech 20. století bylo v Čechách objeveno ještě jedno zpracování, které se dnes nachází v jediném opisu na světě v archivu rytířského řádu Křižovníků červené hvězdy v Praze. „Křižovnícký kostel sv. Františka byl důležitým centrem pěstování italské hudby v Čechách,“ říká umělecký lídr Collegia 1704, dirigent Václav Luks. Do duchovního světa Antonia Vivaldiho vstoupí během večera svou hudbou rakouský skladatel Johann Melchior Pichler, jenž byl stejně jako Vivaldi *Maestrem di cappella* Josefa Jana Adama z Lichtenštejna. Pichlerovo *Concertino G dur* zazní ve Vídni ve své novodobé světové premiéře.

Poděkování

Velké poděkování festivalu patří rodině knížat z Lichtenštejna, bez jejichž štědrosti a dobré vůle by se koncert v Lichtenštejnském zahradním paláci nemohl nikdy uskutečnit. Děkujeme za tuto krásnou příležitost a naše přání putuje k vám, čtenářům, abyste této vzácné možnosti neváhali využít.

Těšíme se na vás!

Višeňský prolog bude fantastickým začátkem letošního festivalu, největší a nejkompaktnější evropské přehlídky tvorby Antonia Vivaldiho za posledních padesát let. Mnohé soubory a sólisty jsme vám představili v této příloze, s dalšími se můžete seznámit na webových stránkách festivalu www.lvhf.cz. Vedle devíti koncertů ve Vídni a v lokacích Lednicko-valtického areálu – na zámku ve Valticích a v Lednici, v Břeclavi-Postorné a tradičně také v saletech LVA – připravil festival rovněž bohatý doprovodný program: cyklus přednášek na témata ze života Antonia Vivaldiho s volným vstupem, nebo možnost zhlédnout s festivalovou vstupenkou výstavu unikátních fotografií Honzy Sakaře s názvem *Krajina paměti/Memoryscape* pořízených speciální technikou na kovové desky. Zkrátka od 23. září do 16. října s námi můžete prožít skvělé tři týdny plné kultury ve společnosti světových ansámbků a fantastické hudby Antonia Vivaldiho plné temperamentu jeho žáků z Ospedale della Pietà...

Na jednu stranu jistota zaměstnání v Ospedale della Pietà, na druhou absolutní riziko operního podnikatele. Takový byl život Antonia Vivaldiho. Přály by si mít České investiční fondy CzechFund takového klienta?

Rozhodně ano, přesně takový klient je téměř ideální a České investiční fondy ho vítají. Vyváženost stabilního příjmu ze zaměstnání a absence garance příjmů operního podnikatele může být paralelou způsobu, jakým spravují peníze svých klientů právě České investiční fondy. Investování je vždy o určité míře rizika, ale s ohledem na konzervativní zaměření českých investorů eliminují naše fondy toto případné riziko investice svým podkladovým portfoliem. Tím jsou nemovitosti. Cílíme jak na ty k bydlení, tak k podnikání. U rezidenčních nemovitostí stavíme jako investor byty nejen k prodeji, ale i k dlouhodobé držbě. U komerčních nemovitostí cílíme na retailové parky, obchodní centra a logistiku, čímž dokážeme obsáhnout celý řetězec cesty zboží od výrobce až k zákazníkovi, tedy od skladů až po koncový obchod. Nemovitosti jsou totiž po dlouhá staletí nejbezpečnějším způsobem investování, a tím i velmi oblíbeným nástrojem pro investování samotné.

Břetislav Hrabě | člen představenstva a obchodní ředitel DRFG Finance

Zákaznická linka | Rezervace vstupenek
+420 774 710 621 | prodej@lvhf.cz

Covid-19 | Informace o vstupu na koncerty
lvhf.cz/covid-19

Prodejní místa LVHF
Brno Informační centrum TO JE BRNO
Břeclav CK Travel Club
Lednice, Valtice & Mikulov TIC
lvhf.cz/prodejni-mista-lvhf

LVHF 2021
děkuje svým
partnerům

generální partner

ZFP
GROUP
Akademie

za podpory

MINISTERSTVO
KULTURY

jihomoravský kraj

LEDNICE VALTICE BŘECLAV

Místní úřad kultury ČR

LEDNICKO-VALTICKÝ
AREÁL

ITALIANO
A CULTURA

AC/E
ACCION CULTURAL
ESPAÑOLA

INSTITUT
FRANÇAIS

hlavní partneři

PLUS
STAVBY PRŮMYSLU

Alca PLAST®

CZECH
FUND
ČESKÉ
INVESTIČNÍ
FONDY

ALBAFORM

partneři

stom ma

Kooperativa
VÝVOJ INOVATIVNÍHO
GRUPU

SYNETT

MAKPAK

hlavní mediální partneři

Česká televize

deník

ve spolupráci

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ZÁMEK
VALTICE

ZÁMEK
LEDNICE

kudyznudy.cz
CzechForum

Facebook LVHF.cz

Instagram @LVHF.cz

YouTube LVHF.cz

www.lvhf.cz